Lietas Nr. A420322216
Lietas arhīva Nr. A42-01036-17/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 9.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Aija Pāvele,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotam pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvēm /pers. B/ un /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par Rīgas domes priekšsēdētāja 2016.gada 6.oktobra lēmuma Nr.2-30/RD-16-2266-nd atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde (turpmāk – Pārvalde) 2016.gada 28.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.PIP-16-10874-nd/5-7/16-31518-AL (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma papildus aprēķināt SIA /Nosaukums A/ nekustamā īpašuma nodokli par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, sastāvā ietilpstošo administratīvo ēku, kadastra apzīmējums /numurs B/(turpmāk – Ēka), par 2015.gada martu – decembri 4137,98 *euro* un 2016.gadu 4965,58 *euro*.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja ar 2016.gada 9.augusta iesniegumu Nr.16-N/4756 to apstrīdēja Rīgas domē.

Ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2016.gada 6.oktobra lēmumu Nr.2-30/RD-16-2266-nd (turpmāk – lēmums) nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmumā norādīts, ka ar Rīgas domes Vidi degradējošu būvju komisijas 2015.gada 6.februāra sēdes protokola Nr.DI-15-3-pro, 1.7§ „Par ēkām (būvēm) /adrese/" (turpmāk – Komisijas lēmums) Ēka iekļauta Vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu ēku (būvju) sarakstā un tai noteikta klasifikācija – B kategorijas vidi degradējošas būves (grausti).

[1.1] Ēka atrodas pie publiskās ārtelpas – Dzirnavu ielas, tai ir konstatējami ķieģeļu sienu bojājumi, dažās vietās ir ķieģeļu izdrupumi un novērojamas plaisas, kā arī bojāts tās fasādes apmetums, kurš vietām ir nodrupis, konstatēti nelieli logu stiklojuma bojājumi, kā arī logu ailas dažādās ēkas fasādes pusēs ir noslēgtas ar dažādiem materiāliem. Līdz ar to Ēkas uzturēšana neatbilst Rīgas domes 2015.gada 28.aprīļa saistošo noteikumu Nr.146 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas saistošie noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.146) 13.6. un 13.7.apakšpunktam, tādejādi atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam Ēka atbilst B kategorijas būvei (B kategorijas grausts) Noteikumu Nr.146 izpratnē.

Par B kategorijas būvi (B kategorijas grausts) atzīstama katra būve, kuras vizuālais vai tehniskais stāvoklis atbilst kaut vienai B kategorijas būvi (B kategorijas grausts) raksturojošai pazīmei atbilstoši Noteikumu Nr.146 14.2.apakšpunktam.

Ar Ēkas vizuālo stāvokli radītais Rīgas pilsētvides degradācijas fakts ir acīmredzams, kas neprasa speciālus pierādīšanas līdzekļus (piemēram, lietpratēja slēdzienu).

[1.2] Saskaņā ar Rīgas domes 2015.gada 9.jūnija saistošo noteikumu Nr.148 „Par nekustamā īpašuma nodokli Rīgā" (turpmāk – Noteikumi Nr.148) 10.punktu būvei, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, ar nākamo mēnesi pēc būves klasificēšanas attiecīgajā būvju kategorijā piemēro nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3% apmērā no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka ar nekustamā īpašuma nodokli 3% apmērā tiek aplikta tieši būve, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, piemērojot lielāko kadastrālo vērtību – būvei piekritīgās zemes vienības kadastrālo vērtību vai būves kadastrālo vērtību.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2016.gada 28.oktobrī saņemts pieteicējas pieteikums par lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Atbildētājs nav ņēmis vērā, ka Noteikumu Nr.146 14.2.punkts nepastāv atrauti no 14.punkta, savukārt 14.punkts nosaka, ka pilsētvides un ainaviski vērtīgas teritorijas uzturēšanas prasībām neatbilstošas būves tiek klasificētas atbilstoši to radītajai ietekmei uz cilvēku drošību. Turklāt, ja likumdevēja (Rīgas dome kā likumdevējs) ieskatā, lai klasificētu būvi kā B kategorijas būvi, pietiktu konstatēt tikai 13.3., 13.3., 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, tad likumdevējs neizvirzītu šādas kategorijas būves definīcijā tādu kritēriju kā „[-..] cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī, kura [..]", bet gan aprobežotos ar „būve, kuras uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu 13.3., 13.3., 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana".

Pie šādiem apstākļiem, nenoskaidrojot likumdevēja gribu, šādas kategorijas būves definīcijā lietojot tādu apzīmējumu kā „cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī, kura", nevis „būve, kura", atbildētājs nepamatoti nonācis pie secinājuma, ka iestādei, lai klasificētu būvi par B kategorijas būvi, pietiek konstatēt vien Noteikumu Nr.146 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunkta pārkāpumu.

[2.2] Pilsētvides bojāšana nemaz nav iepriekš minētās normas B kategorijas vidi degradējošas būves pazīme. Nav izsecināms, kā Komisijas lēmumā iestāde varēja nonākt pie objektīva secinājuma, ka Ēka apdraud sabiedrisko drošību, ja vienīgais, kas tika ņemts vērā šādu secinājumu izdarīšanā, ir fotofikācijas, uz kurām norādīja viens no komisijas locekļiem administratīvās lietas izskatīšanas gaitā. Tāpat nav saprotams, kā komisijas locekļi no ielas uzņemtām fotogrāfijām varēja noteikt, kādā mērā Ēka ir bīstama.

[2.3] Iestāde ignorē labas pārvaldības principu, jo no vienas puses iestāde uzliek par pienākumu maksāt palielināto nodokli par to, ka Rīgas domes ieskatā Ēkai esot slikts vizuālais stāvoklis, pieprasot rīcību no īpašnieka. No otras puses pati iestāde dara visu, lai šādas darbības no īpašnieka puses pēc

iespējas ilgāk neuzsāktos, jo neizskaidrojumu iemeslu dēļ pieteicējas būvniecības ierosināšanas dokumentu izskatīšanas termiņš nepārtraukti tiek atlikts. Tādā veidā pati iestāde rada un uztur tādus apstākļus, ar kuriem iestāde pamato pieteicējai palielinātā nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu.

[2.4] Iestādes rīcība, nosakot Ēku par B kategorijas graustu, nav konsekventa, kas liecina par subjektīvismu lietas izskatīšanā attiecībā pret pieteicēju, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 6.pantā nostiprināto vienlīdzības principu. Turklāt no iepriekš minētās nekonsekvences ir pamats secināt, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja tiek diskriminēta saistībā ar to, ka tai ir ārvalstu kapitāls – Itālijas kapitāls, un tādēļ šādām investīcijām tiek radīti nelabvēlīgāki apstākļi salīdzinājumā ar uzņēmumiem ar Latvijas kapitālu. Taču jebkāda veida diskriminācija ir aizliegta.

Tādējādi, pieņemot Lēmumu, Rīgas dome nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 6.pantu, 7.pantu. Savukārt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 5.pantu administratīvajā procesā, it īpaši, pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, ko iestāde nav darījusi.

[2.5] Tā kā Ēku nav nekāda pamata atzīt par B kategorijas graustu, iestādei nebija nekāda pamata pieņemt sākotnējo lēmumu un piemērot nekustama īpašuma nodokļa likmi 3% apmērā no kadastrālās vērtības.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas domes 2016.gada 16.novembra un 2017.gada 20.marta rakstveida paskaidrojums par pieteikumu. Rīgas dome pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāves pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos lietas faktiskos apstākļus:

[6.1] Pieteicējas īpašumā atrodas nekustamais īpašums /adrese B/ ar kadastra Nr./numurs C/(turpmāk – Nekustamais īpašums).

Nekustamā īpašuma sastāvā ietilpst zemes vienība 1164 kv.m ar kadastra Nr./numurs D/, uz kuras atrodas administratīvā ēka 618,5 kv.m ar kadastra Nr./numurs E/, viesnīca 643,90 kv.m ar kadastra Nr./numurs F/un viesnīca (nepabeigta celtniecība) 1145,50 kv.m ar kadastra Nr./numurs G/.

[6.2] Ar 2015.gada 9.februāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2015.gadam Nr.PIPN-15-185989-mp/PIP-15-185061-AL/5-7 *(lietas 92.lapa)* pieteicējai aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par Ēku 1,5% apmērā no kadastrālās vērtības 331 039 *euro,* proti, 4965,59 *euro*.

[6.3] Ar 2016.gada 3.februāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2016.gadam Nr.PIPN-16-31062-mp/PIP-16-31518-AL/5-7 *(lietas 91.lapa)* pieteicējai aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par Ēku 1,5% apmērā no kadastrālās vērtības 331 039 *euro*, proti, 4965,59 *euro*.

[6.4] Ar Komisijas lēmumu Ēka iekļauta vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu ēku (būvju) sarakstā un tai noteikta klasifikācija – B kategorijas vidi degradējoša būve (grausts) *(lietas 32.-34.lapa)*. Minētais lēmums pieteicējai paziņots 2015.gada 17.februārī.

[6.5] Ar Rīgas domes priekšsēdētāja 2015.gada 15.jūnija lēmumu daļēji atcelts Komisijas lēmums, atstājot to negrozītu daļā par Ēkas atzīšanu par B kategorijas vidi degradējošu būvi (graustu) *(lietas 93.-99.lapa).*

[6.6] Pārvalde, veicot nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu pārbaudi par administratīvo ēku par 2015. – 2016.gadu ar 2016.gada 28.jūlija lēmumu Nr.PIP-16-10874-nd/5-7/16-31518-AL nolēma papildus aprēķināt nekustamā īpašuma nodokli par 2015.gada 10 mēnešiem (marts – decembris) 4137,98 *euro* un par 2016.gadu 4965,58 *euro (lietas 23., 26.lapa)*.

Minētais lēmums pamatots ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta 1.^{1}daļu, 3.panta 1.^{4}daļu, Noteikumu Nr.197 7.punktu, Noteikumu Nr.148 10.punktu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 20.pantu un 23.panta otro daļu.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai Rīgas dome ir pamatoti aprēķinājusi pieteicējai nekustamā īpašuma nodokli par administratīvo ēku, piemērojot paaugstinātu nodokļu likmi.

[8] Zemesgrāmatu likuma 1.pants noteic, ka zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas, un to ierakstiem ir publiska ticamība.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta otrā daļa noteic, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā vai kurai piederošais nekustamais īpašums (ēkas un inženierbūves) līdz Zemesgrāmatu likuma spēka atjaunošanai ir reģistrēts pašvaldībā vai Valsts zemes dienestā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tā kā pieteicēja ir Ēkas īpašniece, tad pieteicējas pienākums, atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmajai daļai, ir maksāt nekustamā īpašuma nodokli.

[9] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta 1.^{1}daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus.

Savukārt atbilstoši minētā likuma 3.panta 1.^{4}daļai vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvi apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3% apmērā, ja to ir noteikusi pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim, no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības:

1) būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības,

2) būves kadastrālās vērtības.

Tādējādi būves atzīšana par vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu var būt pamats lielākas nekustamā īpašuma nodokļa likmes piemērošanai, ja to ir noteikusi pašvaldība savos saistošajos noteikumos.

Tātad šādai būvju klasifikācijai jeb statusam ir nozīme nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanas kontekstā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.148 *(spēkā no 2016.gada 1.janvāra*) 10.punktu būvi, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, ar nākamo mēnesi pēc būves klasificēšanas attiecīgajā būvju kategorijā apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3 % apmērā no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības: būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības; būves kadastrālās vērtības. Savukārt minēto noteikumu 16.punkts noteic, ka maksāšanas paziņojumu par būvi, kas klasificēta kā vidi degradējoša, sagruvusi vai cilvēku drošību apdraudoša, pārvalde nosūta nodokļa maksātājam viena mēneša laikā no dienas, kad administratīvais akts par būves klasificēšanu attiecīgajā kategorijā ir kļuvis neapstrīdams vai ir beidzies termiņš augstākas iestādes izdotā administratīvā akta, ar kuru atstāts spēkā sākotnējais lēmums, pārsūdzēšanai un tas nav pārsūdzēts.

Tātad likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3. panta 1.^{4}daļa deleģē pašvaldībām tiesības piemērot nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3% apmērā vidi degradējošām, sagruvušām vai cilvēku drošību apdraudošām būvēm. Šādas būves īpašniekam vai tiesiskajam

valdītājam pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli atbilstoši minētajai likmei uzliek ar

administratīvo aktu – maksāšanas paziņojumu.

Augstākā tiesa atzinusi, ka tiesiskās sekas nekustamā īpašuma nodokļa jomā rada administratīvais akts par nekustamā īpašuma nodokļa paaugstinātās likmes piemērošanu vidi degradējošai, sagruvušai vai cilvēku drošību apdraudošai būvei. Vērtējot šāda administratīvā akta pamatojumu, proti, vai pamatoti piemērota paaugstināta nodokļa likme, jāvērtē, vai attiecīgā būve atbilst tiesību normā minētajam statusam. Tas, kādā tiesiskā formā pašvaldībai ir jākonstatē un jāpierāda būves stāvoklis, likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" nav noteikts. Rīgas dome izvēlējusies to darīt ar atsevišķu lēmumu. Tādēļ šādu lēmumu par ēkas klasificēšanu var uzskatīt par starplēmumu šajā procesā, jo ar to netiek sasniegts mērķis, kura dēļ attiecīgais nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas process ir uzsākts, proti, konkrētā būve netiek aplikta ar paaugstinātu nodokļa likmi (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2015. gada 14. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-576/2015 8. punktu*).

Vērtējot maksāšanas paziņojuma pamatojumu, proti, vai pamatoti piemērota paaugstināta nodokļu likme, jāvērtē, vai attiecīgā būve atbilst tiesību normā minētajam statusam. Tātad šī tiesvedības procesa ietvaros ir vērtējams arī lēmuma par būves klasifikāciju tiesiskums.

[10] Likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" *expressis verbis* nav noteikts pilnvarojums pašvaldībām noteikt, ka kāda būve atzīstama par vidi degradējošu, sagruvušu un cilvēku drošību apdraudošu. Tomēr no Civillikuma 1084.panta, Būvniecības likuma 9.panta un likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 5.punkta kopumā izriet, ka pašvaldības kompetencē ir gan noteikt kritērijus, pēc kuriem jāvadās, nosakot, vai nekustamais īpašums netiek uzturēts pienācīgā kārtībā, gan konstatēt, ka konkrētā būve šiem kritērijiem atbilst.

Ievērojot to, ka laikā, kad Rīgas domes priekšsēdētājs pārvērtēja Komisijas 2015.gada 6.februāra lēmumu par administratīvās ēkas klasificēšanu kā vidi degradējošu būvi bija mainījies tiesiskais regulējums un bija stājušies spēkā Noteikumi Nr.146, tika vērtēta administratīvās ēkas atbilstība minēto saistošo noteikumu prasībām.

Noteikumi Nr.146 noteic kārtību, kādā kopjama Rīgas pilsētas pašvaldības teritorija un uzturamas tajā esošās būves. Ar Komisijas lēmumu Ēkai noteikta klasifikācija B kategorijas būve (B kategorijas grausts). Norādītais lēmums pamatots ar noteikumu Nr.146 13.punktā noteikto prasību neievērošanu.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka lietā pamatā pastāv strīds, vai šīs lietas faktiskajos apstākļos Ēka ir pamatoti klasificēta kā B kategorijas būve (B kategorijas grausts).

[11] Pieteicēja uzskata, lai varētu Ēku klasificēt kā B kategorijas graustu, ir nepieciešams konstatēt, pirmkārt, ka Ēka apdraud cilvēku drošību, otrkārt, ka Ēka ir potenciāli bīstamā stāvoklī, un, treškārt, tās uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu Nr.146 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana. Pieteicēja secinājusi, ka galvenais priekšnoteikums, lai atzītu Ēku par B kategorijas graustu, ir tas, ka tā ir cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī.

Ņemot vērā norādīto pieteicējas iebildumu, lietā noskaidrojams likumdevēja mērķis deleģēt pašvaldībai tiesības noteikt paaugstinātu nekustamā īpašuma nodokļa likmi vidi degradējošām, sagruvušām vai cilvēku drošību apdraudošām būvēm.

2012.gada 15.novembrī Saeimā pieņemts likums Grozījumi likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli", ar kuriem 3.panta 1.^{4}daļa papildināta, nosakot, ka vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvi apliek ar nekustamā īpašuma nodokļa likmi 3% apmērā, ja to ir noteikusi pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim, no lielākās turpmāk minētās kadastrālās vērtības: 1) būvei piekritīgās zemes kadastrālās vērtības; 2) būves kadastrālās vērtības.

Likumprojekta anotācijā norādīts, ka likumprojekta mērķis ir noteikt vienotus principus, kuri pašvaldībām jāievēro, īstenojot tām ar likumu deleģētās tiesības noteikt nodokļa likmi vai likmes. Ņemot vērā, ka likumprojekta mērķis nav radīt nesamērīgu nodokļa sloga pieaugumu, likumprojekts paredz pašvaldībām tiesības pamatā noteikt maksimālo likmi līdz 1,5% no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības. Nodokļa likmi virs 1,5% pašvaldības varēs noteikt tikai gadījumos, kad nekustamais īpašums netiks uzturēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai. Tātad, ja pašvaldība konstatē, ka būve netiek uzturēta atbilstoši iepriekš minētajiem nosacījumiem, šādai būvei tā var piemērot nodokļa likmi līdz 3%. Vienlaikus likumdevējs paļaujas uz to, ka pašvaldība, izvērtējot iespējamos gadījumus, kad nekustamais īpašums netiek uzturēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai, un atrunājot tos savos saistošajos noteikumos, vadīsies pēc samērīguma principa, lai par nebūtiskiem pārkāpumiem netiktu nesamērīgi palielināts nekustamā īpašuma īpašniekam uzliktais nodokļa slogs (*http://titania.saeima.lv/LIVS11/SaeimaLIVS11.nsf/0/5D52C0507C26FC73C2257A87003AF145/OpenDocument*).

Ņemot vērā minēto, lietā noskaidrojams, kādi normatīvie akti noteic kārtību, kādā būves īpašniekam ir jāuztur savs nekustamais īpašums.

[11.1] Būvniecības likuma 2.pants noteic, ka likuma mērķis ir kvalitatīvas dzīves vides radīšana, nosakot efektīvu būvniecības procesa regulējumu, lai nodrošinātu ilgtspējīgu valsts ekonomisko un sociālo attīstību, kultūrvēsturisko un vides vērtību saglabāšanu, kā arī energoresursu racionālu izmantošanu.

Saskaņā ar minētā likuma 9.panta otro daļu visā ekonomiski pamatotajā ekspluatācijas laikā būvei un tās elementiem jāatbilst šādām būtiskām prasībām: 1) mehāniskā stiprība un stabilitāte; 2) ugunsdrošība; 3) higiēna, nekaitīgums un vides aizsardzība; 4) lietošanas drošība un vides pieejamība; 5) akustika (aizsardzība pret trokšņiem); 6) energoefektivitāte; 7) ilgtspējīga dabas resursu izmantošana.

Minētā likuma 21.panta ceturtā daļa noteic, ka būves īpašnieks nodrošina būves un tās elementu uzturēšanu ekspluatācijas laikā, lai tā atbilstu šā likuma 9.panta otrajā daļā būvei noteiktajām būtiskām prasībām.

No citētajām tiesību normām izriet, ka būves īpašniekam visā ekonomiski pamatotajā ekspluatācijas laikā jānodrošina būves atbilstību likuma 9.pantā noteiktajām prasībām. Tādējādi būves īpašnieka pienākumam rūpēties par savu īpašumu ir leģitīms mērķis nodrošināt sabiedrības drošību, kvalitatīvu dzīves vidi un vides vērtību saglabāšanu.

[11.2] Būvniecības likuma 7.panta pirmās daļas 2.punkts noteic pašvaldības kompetenci pieņemt lēmumus par turpmāko rīcību ar tās teritorijā esošām būvēm, kuras ir pilnīgi vai daļēji sagruvušas vai nonākušas tādā stāvoklī, ka to lietošana ir bīstama vai tās bojā ainavu. Saskaņā ar 21.panta

devīto daļu ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagruvusi vai nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka ir bīstama vai bojā ainavu, šīs būves īpašniekam atbilstoši pašvaldības lēmumam tā jāsakārto vai jānojauc.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 19.augusta noteikumu Nr.500 „Vispārīgie būvnoteikumi" 158.punktu būve ir jāsakārto, jāveic tās konservācija vai jānojauc (atkarībā no

konkrētiem apstākļiem), ja: 1) tās stāvoklis neatbilst Būvniecības likuma 9.panta otrajā daļā noteiktajām būtiskajām prasībām attiecībā uz būves lietošanas drošību, mehānisko stiprību un

stabilitāti; 2) būves fasādes un citu ārējo konstrukciju tehniskais stāvoklis vai ārējais izskats neatbilst pilsētvides ainavas vai ainaviski vērtīgās teritorijas prasībām (būve ir vidi degradējoša vai bojā ainavu), kuras ir noteiktas pašvaldības saistošajos noteikumos par namu un to teritoriju un būvju uzturēšanu.

Minēto noteikumu 159.punkts noteic, ka pašvaldība nosaka būves īpašniekam šādus pienākumus:

1) sakārtot būvi, veikt būves konservāciju vai nojaukt būvi tādā apjomā, lai tā neradītu bīstamību, ja būve ir pilnīgi vai daļēji sagruvusi vai nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka kļuvusi bīstama;

2) sakārtot būvi, lai tā atbilstu pilsētvides ainavas vai ainaviski vērtīgās teritorijas prasībām, ja būve bojā ainavu.

No citētajām tiesību normām tiesa secina, ka pašvaldībai būvju ekspluatācijas uzraudzības ietvaros ir jākonstatē vairāku apstākļu kopums. Proti, pašvaldība var uzdot būves īpašniekam būvi sakārtot vai nojaukt šādos gadījumos: 1) būve ir pilnīgi vai daļēji sagruvusi; 2) būve nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka ir bīstama; 3) būve nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka bojā ainavu. Turklāt likumdevējs noteicis pašvaldībai pienākumu katrā gadījumā individuāli izvērtēt, vai būves īpašniekam uzliekams pienākums būvi sakārtot vai to nojaukt.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka norādītās tiesību normas pamatā ir vērstas nevis uz tās personas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, kuras īpašumu apgrūtina vai kaut kādā veidā skar attiecīgās būves, bet aizsargā plašāku personu loku un būtībā ir vērstas uz visas sabiedrības interešu aizsardzību (tostarp noteiktos apstākļos vidi būtiski degradējošas vai vides stāvokli apdraudošas būves nojaukšana var tikt skatīta arī kā vides tiesību jautājums) *(sk. Augstākās tiesas 2016.gada 3.maija lēmuma lietā Nr.SKA-849 8.punktu).*

Norādītais sasaucas arī ar Civillikuma 1084.panta pirmajā daļā noteikto būves īpašnieka pienākumu, lai aizsargātu sabiedrisko drošību, turēt savu būvi tādā stāvoklī, ka no tās nevar rasties kaitējums ne kaimiņiem, ne garāmgājējiem, ne arī tās lietotājiem.

Konstatējot, ka būve sava tehniskā stāvokļa dēļ ir kļuvusi bīstama, pašvaldībai ir jāreaģē un jāpieņem lēmums, ar kuru būves īpašniekam tiek uzdots būves sakārtot vai nojaukt. Pienākums valsts pārvaldei, tostarp pašvaldībai, novērst apdraudējumu, izriet no Latvijas Republikas Satversmē nostiprinātajām tiesībām uz dzīvību un veselību. Turklāt viens no līdzekļiem, kā motivēt īpašniekus pienācīgi rūpēties par savu nekustamo īpašumu ir pašvaldības tiesības piemērot paaugstinātu nekustamā īpašuma nodokļa likmi.

Norādīto tiesību normu izpratnē būves īpašnieks ir atbildīgs par tās atbilstību būvnormatīvu prasībām, lai, ekspluatējot būvi, netiktu nodarīts kaitējums citām personām. Likumdevējs ir noteicis, ka būves sakārtošanas pienākums īpašniekam var tikt uzlikts gadījumā, kad būve nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka ir bīstama vai kad būve nonākusi tādā tehniskajā stāvoklī, ka bojā ainavu. Turklāt no iepriekš norādītajām tiesību normām secināms, ka prasības, kādām jāatbilst būves fasādei un citām ārējām konstrukcijām, kā arī būves ārējam izskatam, noteic pašvaldības saistošajos noteikumos par namu un to teritoriju un būvju uzturēšanu.

Noteikumu Nr.146 14.punkts noteic, ka pilsētvides un ainaviski vērtīgas teritorijas uzturēšanas prasībām neatbilstošas būves tiek klasificētas atbilstoši to radītajai ietekmei uz cilvēku drošību.

Normatīvajos aktos tiek lietoti dažādi termini, lai raksturotu būves ietekmi uz cilvēku drošību, tas ir, „bīstama būve", „būve, kas apdraud sabiedrības drošību", „būve, kas ietekmē cilvēku drošību". Tomēr, neatkarīgi no normatīvajos aktos lietotajiem terminiem, no tiesību normām izriet viens likumdevēja mērķis – nodrošināt, lai būves ekspluatācijas laikā būve nenodarītu kaitējumu cilvēkiem. Tādējādi tiesa secina, ka iepriekš norādīto tiesību normu izpratnē ar ietekmi uz cilvēku drošību saprot tādu būves tehnisko stāvokli, kādā no būves var rasties kaitējums personām, kuras šo būvi lieto vai atrodas tās tuvumā.

[12] Saskaņā ar Noteikumu Nr.146 13.punktu saistošo noteikumu 3.punktā minētās personas nodrošina būvju fasāžu un citu ārējo konstrukciju (tajā skaitā logu, durvju, balkonu, lodžiju, izkārtņu u.c. ārējo konstrukciju) uzturēšanu tādā tehniskajā un vizuālajā kārtībā, kas atbilst būves arhitektoniskajam stilam, nedegradē vidi un nebojā apkārtesošo pilsētvides ainavu, netraucē uztvert kultūrvēsturiskos pieminekļus, neizjauc kultūrvēsturiskās vides tēlu, kā arī kultūrvēsturisko vērtību kopuma radīto noskaņu, tajā skaitā:

13.1. nepieļauj būvju nesošo konstrukciju nokrišanu vai sabrukšanu;

13.2. nepieļauj būves stāvu, sienu, jumta vai citu konstrukciju daļēju neesamību;

13.3.demontē funkcionalitāti zaudējušus būvju elementus, kas nav nesošās konstrukcijas un potenciāli neietekmē būves konstruktīvo noturību;

13.3.[1]neizmanto dažāda veida aizsargtīklus vai līdzīgus risinājumus, kas faktiski noslēpj vai aizsedz būvju vizuālo vai tehnisko stāvokli pasliktinošas pazīmes;

13.4. nepieļauj būtiskus bojājumus būvju jumtu konstrukcijās;

13.5. nepieļauj būtiskus bojājumus būvju lietusūdens novadīšanas sistēmu elementos, caurrūsējumu, detaļu neesamību, detaļu deformāciju vai līdzīgus bojājumus;

13.6. novērš plaisas būvju sienās;

13.7. nodrošina būvju logu un durvju ailu noslēgšanu, logu stiklojumu, atjauno atlocījušās palodzes, novērš citus līdzīgus bojājumus;

13.8. likvidē būvju konstrukcijās vai uz arhitektoniskajiem elementiem augošus krūmus, kokus vai sūnas;

13.9. nepieļauj būvju apdares materiālu plaisāšanu, nodrupšanu, koroziju, eroziju;

13.10. nodrošina būvju fasāžu un citu ārējo konstrukciju savlaicīgu atjaunošanu, satrupēšanu un krāsošanu atbilstoši būves arhitektoniskajam stilam un apkārt esošajai pilsētvides ainavai;

13.11. neizvieto uz būvēm dekoratīvos pārsegus, izņemot saistošo noteikumu 15.punktā paredzēto gadījumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Noteikumu Nr.146 13.punktā pašvaldība noteikusi galvenās un būtiskākās prasības, kādas jāievēro būvju īpašniekiem. Turklāt noteikumos ir uzsvērts, ka nav pieļaujami atsevišķu būvju elementu un konstrukciju būtiski bojājumi. Proti, ne katrs šo noteikumu 13.punktā konstatētais bojājums nozīmē, ka būve ir atzīstama par cilvēku drošību apdraudošu, bet tikai būtisks bojājums. Tādējādi atbilstoši likumdevēja gribai, lai par nebūtiskiem pārkāpumiem netiktu nesamērīgi palielināts nekustamā īpašuma īpašniekam uzliktais nodokļa slogs, pašvaldībai katrā gadījumā individuāli jāizvērtē konstatētie būves bojājumi un tikai būtisku bojājumu gadījumā jāpiemēro palielinātā nekustamā īpašuma nodokļa likme.

Noteikumu Nr.146 14.punkts noteic, ka pilsētvides un ainaviski vērtīgas teritorijas uzturēšanas prasībām neatbilstošas būves tiek klasificētas atbilstoši to radītajai ietekmei uz cilvēku drošību:

14.1. A kategorijas būve (A kategorijas grausts) – pilnīgi vai daļēji sagruvusi un cilvēku drošību apdraudoša būve bīstamā tehniskajā stāvoklī,

kuras uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu 13.1. vai 13.2.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana;

14.2. B kategorijas būve (B kategorijas grausts) – cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī, kuras uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana;

14.3. C kategorijas būve – vidi degradējoša būve, kuras uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu 13.8., 13.9., 13.10. un 13.11.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana.

Tiesa atzīst par pamatotu lēmumā norādīto, ka Noteikumu Nr.146 14.2. apakšpunktā sniegtajā B kategorijas būves (B kategorijas grausta) definīcijā nav minētas kumulatīvas pazīmes, lai kādu būvi klasificētu kā B kategorijas būvi (B kategorijas graustu), bet gan definēta būvju kopība, kuru pazīme ir tā, ka to uzturēšanā ir konstatēta Noteikumu Nr.146 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana.

Pieteicējas viedoklis būtu atzīstams par pareizu, ja vārds „kuras" būtu aizstātas ar vārdiem „un tās" vai arī minētās definīcijas formulējumā būtu lietots saiklis „un". Turklāt, interpretējot Noteikumu Nr.146 14.2.apakšpunktu, tiesa secina, ka atbilstoši katram šo noteikumu 14.punkta apakšpunktos lietotajam jēdzienam (pilnīgi vai daļēji sagruvusi un cilvēku drošību apdraudoša būve bīstamā tehniskajā stāvoklī, cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī, vidi degradējoša būve) ir piesaistīti tie 13.punkta apakšpunkti, kuri izsaka minētā jēdziena būtību. Tādējādi 14.2.apakšpunktā lietotais jēdziens „cilvēku drošību apdraudoša būve potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī" nozīmē, ka ir pārkāptas 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunkta prasības.

[13] Nav pamatots pieteicējas iebildums, ka atbildētāja ir konstatējusi tikai Noteikumu Nr.146 13.3., 13.3.1, 13.4., 13.5., 13.6. vai 13.7.apakšpunkta prasību neievērošanu, bet nav konstatējusi un pierādījusi to, ka būve apdraud cilvēku drošību, un, ka būve ir potenciāli bīstamā stāvoklī.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Rīgas domes Īpašuma departamenta amatpersonas 2014.gada 13.maijā veica Ēkas vizuālo apsekošanu un konstatēja, ka Ēka ir neapdzīvota un netiek saimnieciski izmantota, ēkai ir bojātas ķieģeļu sienas, apmetums, krāsojums un fasādes elementi, redzami ķieģeļu izdrupumi, gan apmetumā, gan mūrī redzamas plaisas, nav iebūvētas pārsedzes ugunsmūra logu ailās, kā rezultātā ir saplaisājis mūris un apmetums, kas ilgtermiņā var ietekmēt būves noturību. Būves durvju un logu ailas ir noslēgtas, būve nav iekonservēta atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Ēka ir vizuāli sliktā stāvoklī (*lietas 224.-234.lapa*).

2015.gada 28.janvārī Rīgas domes Īpašuma departamenta Būvju sakārtošanas pārvaldes amatpersonas veica Ēkas atkārtotu vizuālo apsekošanu un konstatēja, ka Ēkas vizuālais stāvoklis kopš departamenta darbinieku 2014. gada 13.maija vizuālās apsekošanas nav uzlabojies, ēkai ir nodrupuši ķieģeļi un saplaisājis un nodrupis apmetums. Ievērojot to, ka gar Ēku ir intensīva transporta un gājēju satiksme, pastāv risks, ka atsevišķu būvelementu nokrišana var apdraudēt cilvēku drošību. Ēkas logu ailas ir noslēgtas, vietām ir izsisti stikli (*lietas 186.-211.lapa*).

2015.gada 6.februāra Komisijas sēdē atzīts, ka administratīvās ēkas ielas fasāde ir nolietota, ir bojāta ūdens novadīšanas sistēma. Tāpat konstatēts, ka ārējās apdares erozija, izdrupumi un citi defekti bojā pilsētvidi. Pretuguns ķieģeļu mūrī izlauztas logu ailas bez pārsedžu izbūves. Mūra sienā konstatētas plaisas, atsevišķas no tām pie jaunizlauzto logu ailu stūriem. Plaisu raksturs un dinamika nav noteikta, iespējama strauja sienas tehniskā stāvokļa pasliktināšanās un telpiskās noturības apdraudējums. Komisija secināja, ka Ēka bojā pilsētvidi un apdraud sabiedrisko drošību, tādējādi pieņēma lēmumu, ar kuru administratīvā ēka iekļauta Vidi degradējošu, sabrukušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju sarakstā un klasificēta kā B kategorijas būve (B kategorijas grausts) (*lietas 32.-34 lapa*).

[13.1] Pieteicēja pieteikumā norādījusi, ka administratīvās ēkas tehnisko apsekošanu ir veicis sertificēts būvinženieris, kurš sniedzis atzinumu, ka ēka ir noturīga ilgtermiņā un speciāli pastiprināšanas darbi nav nepieciešami.

Tiesa konstatē, ka lietā ir 2014.gada augusta administratīvās ēkas tehniskās apsekošanas atzinumu, kuru ir sastādījis sertificēts būvinženieris /pers. G/ (*lietas 36.-50.lapa*).

Izvērtējot atzinumu, tiesa konstatē, ka eksperts ēkas nesošajās sienās ir konstatējis plaisas un norādījis, ka vietās, kur nesošajās sienās ir plaisas, nepieciešams veikt monitoringu, lai noteiktu vai tās progresē, ja tās neprogresē, tad tās nepieciešams aizpildīt ar blīvējošu mastiku, ja plaisas progresē, tad mūri rekonstrukcijas laikā ir nepieciešams pastiprināt. Plaisas ir redzamas gan eksperta uzņemtajās fotogrāfijās (attēls Nr.21), gan Rīgas domes Īpašuma departamenta Būvju sakārtošanas pārvaldes amatpersonu apsekošanas laikā uzņemtajās fotogrāfijās. Turklāt arī eksperts ir norādījis uz nepieciešamību novērst plaisas.

[13.2] Komisija Ēkas bīstamību cilvēku drošībai saskatījusi arī apstāklī, ka administratīvās ēkas fasādes apmetums ir saplaisājis un nodrupis, un pastāv draudi, ka no tās var atdalīties un nokrist apmetuma gabali. Kā redzams no eksperta atzinuma, ārējās apdares novērtēšana neietilpa apsekošanas uzdevumā, tādējādi eksperts nav sniedzis vērtējumu par fasādes apmetuma tehnisko stāvokli.

Tiesa, novērtējot lietā esošās Ēkas fotogrāfijas, tai skaitā arī tās, ko Rīgas dome iesniegusi tiesā (uzņemtas 2016.gada 9.novembrī) *(lietas 236.-247.lapa),* atzīst, ka Komisijas lēmumā izdarītie secinājumi attiecībā uz būves tehnisko stāvokli ir pamatoti. Ēkas tehniskais stāvoklis nav uzlabojies, ēkas sienās joprojām ir konstatējamas plaisas, apdares materiālu plaisāšana, nodrupšana un erozija, ūdens novadīšanas sistēmas bojājumi, nav nodrošināta ēkas fasādes un citu ārējo konstrukciju savlaicīga atjaunošana un krāsošana atbilstoši arhitektoniskajam stilam un apkārt esošajai pilsētvides ainavai, ēkas fasāde nav nosegta ar aizsargtīklu, lai nodrošinātu, ka no tās atdalījušies elementi neapdraud sabiedrības drošību. Tāpat ēkas gala sienā nav noslēgtas logu ailas.

Pašvaldība saistošajos noteikumos noteikusi būvju īpašniekiem pienākumu uzturēt būves tādā tehniskajā stāvoklī, lai novērstu plaisas būvju sienās. Tiesa piekrīt pieteicējas viedoklim, ka ne katra sienas plaisa padara būvi par vidi degradējošu un cilvēkus apdraudošu. Tomēr konkrētajā gadījumā tiesa vērtē Ēkai konstatētos bojājumus kopumā, nevis katru atsevišķi. Turklāt plaisā, to savlaicīgi nenovēršot, mitruma ietekmē var bojāties ķieģeļu un apmetuma struktūra, tās daļas var atdalīties un nokrist. Līdz ar to, pat ja sienas tehniskais stāvoklis pats par sevi nav potenciāli bīstams, tad no tās atdalījušies ķieģeļu un apmetuma fragmenti var nodarīt kaitējumu. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētāja konkrētajā gadījumā pamatoti piemērojusi Noteikumu Nr.146 13.6.apakšpunktu.

Ņemot vērā minēto, tiesa noraida pieteicējas argumentu, ka nav konstatējama Ēkas atbilstība B kategorijas būves klasifikācijai.

Ņemot vērā minēto, un to, ka Ēkas vizuālajā apskatē konstatētie Ēkas trūkumi atbilst Noteikumu Nr.146 13.6. un 13.7.apakšpunktā norādītajiem ēkas trūkumiem, tas ir, nav novērstas plaisas būves sienās un nav nodrošināta logu ailu noslēgšana, tiesa secina, ka Ēka pamatoti saskaņā ar Noteikumu Nr. 146 14.2.apakšpunktu ir klasificēta par B kategorijas būvi (B kategorijas graustu).

[14] Apkopojot spriedumā konstatēto, tiesa secina, ka Komisijas lēmums, ar kuru Ēka atzīta par vidi degradējošu un cilvēku drošību apdraudošu būvi, ir pamatots. Ar lietas materiāliem ir apstiprināts fakts, ka Ēkas trūkumi atbilst Noteikumu Nr.146 13.6. un 13.7.apakšpunktā norādītajiem ēkas trūkumiem.

Tāpat ar atbildētāja iesniegtajiem 2014.gada 13.maija un 2015.gada 21.janvāra Vizuālās apskates aktiem un 2016.gada 9.novembra fotofiksāciju apstiprinās, ka Ēkai ir plaisas sienās un apmetumā, ir nodrupuši ķieģeļi un apmetums, ēkai nav noslēgtas logu ailas. Līdz ar to atbildētāja pamatoti lēmumā konstatējusi, ka konkrētajā gadījumā nav ievērotas Noteikumu Nr.146 13.6. un 13.7.apakšpunkta prasības un Ēka ir cilvēku drošību apdraudoša būve

potenciāli bīstamā tehniskajā stāvoklī, kuras uzturēšanā ir konstatēta saistošo noteikumu 13.6. vai 13.7.apakšpunktā noteikto prasību neievērošana.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja pareizi novērtēja lietas faktiskos apstākļus un pamatoti Ēku klasificēja kā B kategorijas būvi (B kategorijas grausts). Līdz ar to pieteicējai nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinā par Ēku pamatoti piemērota paaugstinātā nodokļa likme.

[15] Pieteicēja norāda, ka B kategorijas vidi degradējošas būves noteikšana Ēkai norāda uz atšķirīgu pieeju attiecībā uz pieteicēju, jo no publiski pieejamās informācijas ir redzams, ka Komisija ir noteikusi C kategorijas būves statusu ēkām, kas ir daudz sliktākā tehniskā stāvoklī nekā Ēka. Pieteicēja ir pievienojusi arī minēto ēku fotogrāfijas *(lietas 65.-74.lapa)*.

Tiesa norāda, ka apstāklis, ka pēc pieteicējas domām kādai citai ēkai ir noteikts neatbilstošas kategorijas statuss, neietekmē faktu, ka konkrētajā gadījumā pieteicējas administratīvajai ēkai B kategorijas būves statuss ir noteikts pamatoti. Tiesai nav zināmi faktiskie apstākļi pieteicējas norādītajos gadījumos (vizuālās apskates aktos fiksētais un Komisijas lēmumā konstatētais), savukārt izdarīt secinājumus par ēku atbilstību noteiktas kategorijas būvei tikai no fotoattēliem, nav iespējams.

Turklāt neatkarīgi vai būvei noteikts A, B vai C kategorijas statuss, to īpašniekiem tiek piemērota paaugstināta nekustamā īpašuma nodokļa likme 3% apmērā no kadastrālās vērtības.

Ievērojot minēto, pieteicējas atsaukšanās uz atbildētājas atšķirīgu attieksmi nav pamatota.

Turklāt tiesa norāda, ka pieteicējai jau 2015.gada 4.februārī ir bijusi izsniegta būvatļauja *(lietas 123.-145.lapa)*, savukārt Ēka pieteicējas īpašumā ir jau no 2012.gada jūlija un ir bijis pietiekams laiks, lai veiktu ieguldījumus būves uzturēšanai un veiktu attiecīgus remontdarbus. Ievērojot minēto, tiesa noraida pieteicējas norādīto, ka Rīgas dome liek šķēršļus ēkas sakārtošanai, jo neizsniedz būvatļauju.

[16] Kā tiesa konstatēja iepriekš, ar Komisijas lēmumu Ēka tiesiski un pamatoti klasificēta kā vidi degradējoša un cilvēku drošību apdraudoša, tādējādi pieteicējai pamatoti par laika periodu no 2015.gada marta līdz decembrim un par 2016.gadu papildus ir aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis no būves kadastrālās vērtības piemērojot nekustamā īpašuma nodokļa 3 % likmi.

Ņemot vērā spriedumā norādīto, tiesa atzīst, ka lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-290.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

pilnībā noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Rīgas domes priekšsēdētāja 2016.gada 6.oktobra lēmuma Nr.2-30/RD-16-2266-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Pāvele

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____A.Pāvele
Rīgā 2017.gada 9.maijā